स शल्यं पञ्चविंशत्या कृपञ्च नवभिः शरैः । अश्वत्थामानमष्टाभिर्विव्याध भरतर्षभ ।
आर्ज्जुनिन्तु ततस्तूर्णं द्रौणिर्विव्याध पत्रिणा । शल्यो द्वादशभिश्चैव कृपश्च निशितैस्त्रिभिः । २२६
लक्ष्मणस्तव पौत्रस्तु सौभद्रं पर्य्यवस्थितं । अभ्यवर्त्तत संक्रुद्धस्तद्युद्धमभवत्ततः ।
दौर्य्योधनिस्तु संक्रुद्धः सौभद्रं निशितैः शरैः । विव्याध समरे राजन् तदद्भुतमिवाभवत् ।
अभिमन्युश्च संक्रुद्धो भ्रातरं भरतर्षभ । शरैः पञ्चशतैः क्षिप्रं क्षिप्रहस्तोऽभ्यविध्यत ।
लक्ष्मणोऽपि ततस्तस्य धनुश्चिच्छेद पत्रिणा । मुष्टिदेशे महाराज त तच्चुक्रुशुर्ज्जनाः ।
तद्विहाय धनुश्छिन्नं सौभद्रः परवीरहा । अन्यदादत्तवान् चित्रं कार्म्मुकं वदतां वर । २३०
तौ तत्र समरे युक्तौ कृतप्रतिकृतैषिणौ । अन्योन्यं निशितैस्तीक्ष्णैर्जघ्नतुः पुरुषर्षभौ ।
ततो दुर्य्योधनो राजा दृष्ट्वा पुत्रं महाबलं । पीडितं तव पौत्रेण प्रायात्तत्र जनेश्वरः ।
सन्निवृत्ते तव सुते सर्व्व एव जनाधिप । आर्ज्जुनिं रथवंशेन समन्तात् पर्य्यवारयन् ।
स तैः परिवृतः शूरैः शूरो युधि सुदुर्ज्जयः । न स्म प्रव्यथितो राजन् कृष्णतुल्यपराक्रमः ।
सौभद्रमथ संसक्तं दृष्ट्वा तत्र धनञ्जयः । अभिदुद्राव संक्रुद्धस्त्रातुकामः स्वमात्मजं । २३५
ततः स रथनागाश्वा भीष्मद्रोणपुरोगमाः । अभ्यवर्त्तन्त राजानः सहिताः सव्यसाचिनं ।
उद्धूतं सहसा भीमं नराश्वरथसादिभिः । दिवाकरपथं प्राप्य रजस्तीव्रमदृश्यत ।
तानि नागसहस्राणि भूमिपालशतानि च । तस्य बाणपथं प्राप्य नाभ्यवर्त्तन्त सर्व्वशः ।
प्रेणेदुः सर्व्वभूतानि बभूवुस्तिमिरा दिशः । कुरूणामनयस्तीव्रः प्रत्यपद्यत दारुणः ।
नाप्यन्तरिक्षं न दिशो न भूमिर्न च भास्करः । प्रज्ञायत नरश्रेष्ठ शरसम्भैः किरीटिनः । २३८
सादिनो ध्वजनागास्तु हताश्वा रथिनो भृशं । विप्रद्रुतरथाः केचित् दृश्यन्ते रथयूथपाः ।
विरथा रथिनश्चान्ये धावमानास्ततस्ततः । तत्र तत्रैव दृश्यन्ते सायुधैः साङ्गदैर्भुजैः ।
हयारोहा हयांस्त्यक्त्वा गजारोहाश्च दन्तिनः । अर्ज्जुनस्य भयाद्राजन् समन्तात् विप्रदुद्रुवुः ।
रथेभ्यश्च गजेभ्यश्च हयेभ्यश्च नराधिपाः । पातिताः पात्यमानाश्च दृश्यन्तेऽर्ज्जुनसायकैः ।
सगदानुद्यतान् बाहून् सखड्गांश्च विशाम्पते । सप्रासांश्च सतूणीरान् सशरान् सशरासनान् । २३९
साङ्कुशान् सपताकांश्च तत्र तत्रार्ज्जुनो नृणां । निचकर्त्त शरैरुग्रैरोघं बिभ्रद्वपुस्तदा ।
परिघानां विदीर्णानां मुद्गराणाञ्च मारिष । प्रासानां भिन्दिपालानां निस्त्रिंशानाञ्च संयुगे ।
परश्वधानां तीक्ष्णानां तोमराणाञ्च भारत । वर्म्मणां चापविद्धानां काञ्चनानां च भूतले ।
ध्वजानां चर्म्मणाञ्चैव व्यजनानाञ्च सर्व्वशः । छत्राणां हेमदण्डानां तोमराणां च भारत ।
प्रतोदानां कशाणाञ्च योक्त्राणाञ्चैव मारिष । राशयः स्म प्रदृश्यन्ते विनिकीर्णा रणक्षितौ । २४०
नासीत्तत्र पुमान् कश्चित् तव सैन्यस्य मारिष । योऽर्ज्जुनं समरे शूरं प्रत्युदीयात् कथञ्चन ।
यो यो हि समरे पार्थं प्रत्युद्याति विशाम्पते । स शरैर्विशिखैस्तीक्ष्णैः परलोकाय नीयते ।
तेषु विद्रवमाणेषु तव योधेषु सर्व्वशः । अर्ज्जुनो वासुदेवश्च शङ्खं दध्मतुरुत्तमौ ।